

Mondelinge vraag van de h. LAMBERT-LIMBOSCH : Dierenbegraafplaats in onze gemeente.

De h. Lambert-Limbosch wijst erop dat er volgens de officiële cijfers meer dan 10.000 honden zijn in Ukkel, ofwel ± één hond per 8 inwoners in één gezin op vier, wat van ons de gemeente met de meeste honden van het Brusselse Gewest maakt.

Honden overal, die volwaardige leden zijn van de gezinnen die hen in hun midden verwelkomen.

Maar als er geen ongeluk gebeurt, gaan honden, net als katten, eerder weg dan wij. Geconfronteerd met het verdriet dat volgt voor de mensen om hen heen, zullen sommigen onverschillig, verbijsterd, spottend of zelfs cynisch zijn, of erop wijzen dat er andere tegenslagen te betreuren zijn in de wereld.

Toch is er niets triviaals of onfatsoenlijks aan de gevoelens en de impact die dit verlies kan hebben. Voor kinderen is het vaak de eerste keer dat ze geconfronteerd worden met de dood van een dierbare, een stap op weg naar volwassenheid. We moeten ook de vele oudere hondenbezitters noemen die in honden een metgezel vinden die hun eenzaamheid doorbreekt. Een huisdier verliezen is een echt trauma en sommige mensen hebben weken of zelfs maanden nodig om ervan te herstellen. We kunnen niet negeren hoezeer dit een emotioneel en sociaal kwetsbare bevolking treft en niets wijst erop dat de Ukkelaars gespaard zullen blijven.

Hier geeft de h. Lambert-Limbosch een paar regels uit een van de best verkochte romans van 2023, met een oplage van meer dan 130.000 exemplaren, een roman die bijna uit het niets kwam, zo niet uit het hart van de auteur. In "Son odeur après la pluie" vertelt de schrijver het verhaal van zijn hond Ubac, een Berner Sennen, of eigenlijk vertelt hij zijn eigen verhaal via hem en schrijft hij over het verlies van deze metgezel: *"Depuis, son absence escorte chacun de mes jours et je ne trouve pas tout à fait normal que la vie continue. Alors je sais. De quelle entreprise affective il s'agit. Prendre un chien, c'est accueillir un amour immarcescible, on ne se sépare jamais, la vie s'en charge, les déclinis sont illusoires et les fins insoutenables."*

Hoe zit het met de laatste rustplaats van honden? Volgens de wet mag je je huisdier in je tuin begraven. Dit is onderhevig aan een aantal voorwaarden. Het dier moet een natuurlijke dood gestorven zijn. Het moet een klein huisdier zijn dat minder dan 10 kg weegt. Het gemeentelijk politiereglement moet dit toestaan.

Maar je hebt nog steeds een tuin nodig! Het college spant zich in om losloopzones te creëren, niet in de laatste plaats omdat veel honden in appartementen wonen. Maar hoe zit het daarna? Sinds 2020 beschikt Sint-Pieters-Woluwe over een dierenbegraafplaats, een plaats - volgens de website van de gemeente - waar uw dierbare vredig kan rusten, in de grond, in een urn in het columbarium of door de assen te verstrooien op het daartoe voorziene perk.

Vanaf 1 september 2024 mogen asurnen van huisdieren begraven worden bij hun overleden baasjes.

De dierenzaak is ook een menselijke zaak. Onder het vorige mandaat is het zelfs aanzienlijk toegenomen in Ukkel. De h. Lambert-Limbosch twijfelt er niet aan dat het college de bron kan zijn van nieuwe innovaties, zoals het voorbeeld van Sint-Pieters-Woluwe en zijn dierenbegraafplaats.

De h. Lambert-Limbosch stelt voor dat het college de wettelijke bepalingen die van toepassing zijn op dit gebied communiceert op de website van de gemeente en in de Wolvendael, en overlegt met de dierenartsen die werkzaam zijn in Ukkel over hun praktijken en de nuttige maatregelen om hun klanten te informeren en deze kwestie te ontwikkelen.

Steunt het college de suggesties van de h Lambert-Limbosch met betrekking tot de opening van een dierenbegraafplaats en de andere hierboven genoemde punten?

Schepen Gol-Lescot preciseert dat de wettelijke norm van 1 september 2024 een Waals decreet is dat nog niet van kracht is in Brussel. Op dit moment is er geen wetgeving in het Brusselse Gewest die het particulieren toestaat om met hun hond begraven te worden

Maar dat betekent niet dat er niet over deze kwestie wordt nagedacht Binnen het departement Burgerlijke Stand zijn al werkgroepen opgericht om deze kwestie te bestuderen.

In het Brusselse gewest zijn er twee dierenbegraafplaatsen ingericht, één in Elsene en één in Sint-Pieters-Woluwe. Ze zijn echter niet erg populair vanwege de hoge kosten die het met zich meebrengt om een gespecialiseerde begrafenisondernemer in te schakelen om een kat of hond te begraven En de prijzen zijn des te hoger omdat de materialen die voor deze begrafeningen worden gebruikt biologisch afbreekbaar moeten zijn.

Als een wettelijke bepaling die vergelijkbaar is met het Waalse decreet van kracht zou worden in het Brusselse gewest, zou ze in Ukkel net als elders worden toegepast Er moet echter rekening mee worden gehouden dat de beschikbare ruimte op begraafplaats Verrewinkel, waar de gazons geleidelijk worden vernieuwd, beperkt is Schepen Gol-Lescot vindt ook dat er aandacht moet worden besteed aan de sociale dimensie van de kwestie, aangezien mensen die geconfronteerd worden met het verlies van een huisdier lang niet altijd bevoordeeld zijn en beperkte financiële middelen hebben

Het college zal dit dossier zeker met de nodige aandacht opvolgen